

Η Νέα Γενιά στο σταυροδρόμι της Ιστορίας

Παναγιώτης Α. Καράμπελας
Πρόεδρος ΝΕ.Ο.Σ.
Υπ. Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΛΑ.Ο.Σ.

1-9-2007

«Οι νέοι δεν ασχολούνται με τίποτα άλλο εκτός από την διασκέδασή τους», «Δεν έχουν ιδανικά οι νέοι σήμερα», «Έτσι όπως είναι οι νέοι μας, αν γινόταν τώρα το '40 οι Ιταλοί θα έφταναν μέχρι την Καλαμάτα!» Τέτοιες δηλώσεις σίγουρα τις έχουμε ακούσει όλοι από πολλές κατευθύνσεις και ίσως να τις έχουμε πει και εμείς σε κάποιες στιγμές απογοήτευσης... Τα παραδείγματα που συνηγορούν προς αυτή την κατεύθυνση είναι περισσότερα απ' όσα θα θέλαμε... Το τι προσλαμβάνουσες παραστάσεις έχει η σημερινή νεολαία είναι γνωστό. Το να είσαι in, trendy, cool, jazzy κτλ. έχει γίνει αυτοσκοπός άξιος καθημερινής ενασχόλησης. Τα reality shows διδάσκουν τις νέες «αξίες» και «ιδανικά»...

«Μα είναι κακό να διασκεδάζει η νεολαία ή μήπως θα πρέπει από το πρωί μέχρι το βράδυ να σκέφτεται τα θέματα της εξωτερικής μας πολιτικής;» θα μπορούσε να ρωτήσει κανείς. Μα και φυσικά η νεολαία πρέπει να διασκεδάζει, να είναι ανέμελη και να ζει την ηλικία αλλά και την εποχή της! Το ερώτημα είναι, πρέπει να κάνει μόνο αυτά όμως; Κάτι άλλο συμπληρωματικά δεν υπάρχει; Νέοι ήταν και όσοι πήγαν στην σκλαβωμένη Μακεδονία για να την ελευθερώσουν και κάποιες κοπέλες ίσως να άφησαν πίσω τότε. Τι βλέπουμε όμως τώρα;...

Στην απογοήτευση που φέρνουν όλες αυτές οι σκέψεις έρχεται μια τραγωδία στις τελευταίες καταστροφικές φωτιές να μας ταράξει και να μας κάνει να κοιτάξουμε με μεγαλύτερη προσοχή και σεβασμό την σημερινή νεολαία. Έξη νέα παιδιά με αφέλεια μεν αλλά αυτοθυσία, αλτρουϊσμό και αυταπάρνηση, θυσιάστηκαν στην προσπάθειά τους να μην μείνουν άπραγοι αλλά να βοηθήσουν στο να σωθεί το δάσος και το χωριό τους. Δεν ήταν υποχρεωμένοι να το κάνουν καθώς δεν ήταν αρμόδιοι, ούτε εκτελούσαν κάποια άλλη διαταγή πέραν αυτής που τους υπαγόρευε η καρδιά τους. Αλτρουϊσμός, λοιπόν. Αυτοθυσία και αυταπάρνηση. Και δεν είναι μόνο αυτό το περιστατικό. Άλλωστε κάποιιοι θα μπορούσαν να πουν ότι είναι μεμονωμένο. Είναι και οι τόσοι εθελοντές που χωρίς να κινδυνεύει η περιουσία τους πήγαν, διακινδύνευσαν, πάλεψαν για να σωθούν τα σπίτια, οι ζωές συμπολιτών τους και τα δάση. Κάποιοι μάλιστα ξεκινώντας από Αθήνα για να πάνε π.χ. στην Ηλεία! Νέοι άνθρωποι... Μα που κολλάνε, όμως, αυτά στην παραπάνω κριτική; Πως συνδέονται όλα αυτά μαζί;

Ίσως απλώς στις κρίσιμες στιγμές, όπως γίνεται συνήθως, να βγαίνει ο κρυμμένος μας ηρωισμός. Ίσως πιο δύσκολα και σε πιο κρίσιμες στιγμές από ότι παλιά... Ίσως όμως, απ' την άλλη, να μην είναι άδεια από προβληματισμό, όπως λένε κάποιοι, τα μυαλά των νέων. Ίσως τελικά να μην είναι οι νέοι όσο αδιάφοροι θα ήθελαν κάποιοι να είναι.

Μήπως, λοιπόν, οι διάφοροι κριτές και επικριτές, οι διάφορες Κασσάνδρες βιάστηκαν να «θάψουν» την νεολαία της χώρας μας; Θα ήταν, μάλλον καλό, να κοιτάξουν πρώτα ποια Ελλάδα θα παραδώσουν σε αυτήν την νεολαία... Άλλωστε ας μην ξεχνάμε πως όποια Εθνική Ταπείνωση έχουμε υποστεί από την Μεταπολίτευση και μετά

(Ιμια, S-300, Αποδοχή του Σχεδίου Ανάν κ.α.), η γενιά που σήμερα Κυβερνά τον τόπο την επέφερε, πράγμα που της αφαιρεί τα πολλά-πολλά περιθώρια...κριτικής!

«Καλά όλα αυτά, αλλά οι νέοι δεν έχουν να κάνουν κάτι κι αυτοί; Ευθύνη απέναντι στον εαυτό τους δεν έχουν;» Φυσικά και έχουν! Έχουν την ευθύνη και την υποχρέωση ανάμεσα στον χρόνο που δικαιούνται να διαθέτουν για την διασκέδασή τους, να βλέπουν και την ουσία και να αναλύουν τα πάντα. Να διαμαρτύρονται χωρίς να επιδιώκουν την στείρα αντιπαράθεση. Να μορφώνονται χωρίς να χρησιμοποιούν την γνώση τους για την διαστρέβλωση των γεγονότων και για σοφιστείες. Να έχουν σημαία τους τον ενθουσιασμό τους χωρίς να παραβλέπουν την δικαιολογημένη απειρία τους. Να αποφεύγουν τα λάθη του παρελθόντος και να εμπνέονται από τα καλά αυτού. Αλλά, το κυριότερο, να συμμετέχουν στα κοινά, να εκφράζουν την άποψή τους όχι με έπαρση, αλαζονικά, αλλά με σύνεση και προπαντός χωρίς φόβο!

Γιατί και εμείς οι νεολαίοι με την σειρά μας θα μεγαλώσουμε και θα έρθει η δική μας ώρα κάποτε να πάρουμε κρίσιμες αποφάσεις. Και αν φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων η Ιστορία θα καταδικάσει και την δική μας Γενιά, αλλά διπλά αυτή τη φορά, καθώς εμείς ξέραμε, γνωρίζαμε, είχαμε δει τα τόσο σοβαρά λάθη των γονιών μας που έπρεπε να αποφύγουμε! Δικαιολογία δεν θα υπάρχει τότε...

Δικαιολογία δεν υπάρχει και τώρα! Ο σπόρος τώρα θα θαφτεί αν θέλουμε να καρποφορήσει όταν θα είμαστε εμείς στα πράγματα! Οι καιροί που ζούμε σήμερα είναι κρίσιμοι. Διαστρέβλωση της Ιστορίας, αθρόα λαθρομετανάστευση, τελικές ευθείες για τα Εθνικά μας Θέματα. Όλα θα καθοριστούν από το πώς θα προγραμματίσουμε την ζωή μας σήμερα και από την συμμετοχή μας στις αποφάσεις του σήμερα! Γιατί τελικά ή θα είναι η Γενιά μας η πρώτη μιας καινούργιας Αρχής ή θα είναι η τελευταία ενός ενδόξου πλην παρακμασμένου Γένους...

<http://www.e-grammes.gr/article.php?id=2750>